

[Bresemann.]

vendinger. Derfor synes jeg, det ikke alene er en Ret, men at der med Retten maa følge Pligt til at gøre sig bekendt med disse Protokoller. Det er imidlertid ikke det, der gør mig mest betænkelig ved Bestemmelsen, men det er dette, at der foregaar og maa foregaa indenfor visse Byraadsudvalg Ting, som ikke egner sig til at komme frem for Dagens Lys i samme Øjeblik, disse Ting bringes frem i Udvalget. Jeg tænker mig det Tilfælde, at der kommer en Klage til et Udvalg over en Embedsmand, en Klage, som man behandler i Udvalget og fører til Protokollen, uden at Klagens Behandling kan tilendebringes paa 1, 2, 3 eller 4 Møder; der skal undersøgelser og Overvejelser til. Men allerede før det første Byraadmøde vil alle Byraadets 21 eller 25 Medlemmer have Lejlighed til at gøre sig bekendt med, at der er klaget over denne Embedsmand. Jeg tænker mig, at et Embede skal besættes, at et Udvalg beskæftiger sig med denne Embedsbesættelse, og at der bliver nævnt et eller flere Navne. Jeg tror, enhver vil indrømme, at det ikke er noget, der egner sig til at drøftes hele Byen over, at man har tænkt paa denne eller hin Besættelse. Men hvor disse Protokoller vil virke mest generende, er de Tilfælde, hvor der skal indgaaes Ejendomshandler, hvor man tænker paa at købe en Ejendom, og hvor et Udvalg bestaaende af 3 eller 5 Medlemmer i al Hemmelighed overvejer Spørgsmaalet om at købe den eller den Grund. Naar det føres ind i Forhandlingsprotokollen og derfra bliver bekendt for Byraadets 21 eller 25 Medlemmer, saa ved enhver, der kender Forholdene inde i de smaa Byer, at en halv Time efter, at Protokollen er blevet fremlagt, vil hver eneste Borger i Byen vide, at der er Bud efter den Byggegrund, at Kommunen ønsker at købe den. Derom er der slet ingen Tvivl. Erfaringen viser, at saaledes er Forholdet. Alt dette vil virke i høj Grad generende og ødelæggende paa det kommunale Arbejde, ikke alene paa de Omraader, jeg her har nævnt, men paa mange andre. Det gaar sikkert derfor ikke an at bære sig ad paa den Maade, der er foreslaaet her i § 11. Jeg tror ikke, at en eneste Kommunalmand, uanset hvilket Parti han tilhører, ved nærmere Eftertanke tør paatage sig Ansvaret for at gennemføre denne Bestemmelse. Jeg forstaaer godt, hvad den højtærede Indenrigsminister har tænkt sig med dette Forslag, nemlig at give dem, der ikke er Medlemmer af Udvalgene, Lejlighed til at følge Virksomheden, og jeg kan godt dele den højtærede Ministers Ønsker i saa

Henseende, og jeg kunde maaske — jeg siger udtrykkelig *maaske* — være med til at finde en Udvej til at løse Spørgsmaalet. Men ingenlunde paa den Maade, der her er foreslaaet; det lader sig absolut ikke praktisere.

I samme Paragrafs 6te Stykke indeholdes en Bestemmelse, der sikkert har den samme Hensigt som den foregaaende, nemlig at give Mindretallene Adgang til at gøre sig bekendt med den kommunale Virksomhed. Det foreslaas her, at naar et Mindretal af Byraadet ikke kan blive repræsenteret i et Udvalg eller flere, skal Udvalgsmedlemmernes Antal udvides med et Medlem, og hvis dette saa forrykker Flertalsforholdet, skal Flertallet ogsaa have et ekstraordinært Medlem af det paagældende Udvalg. Denne Bestemmelse bryder efter min Opfattelse, selv med denne sidste Tilføjelse, Forholdstalsprincippet, og det synes jeg ikke vi skulde ind paa. Vi har nu snart faaet Forholdstalsprincippet anerkendt overalt, og det forekommer mig ikke, at vi skulde begynde her at pille ved det, for det kan jo medføre, at der ogsaa pilles ved det andre Steder. Men — bortset fra det rent principielle — ogsaa af praktiske Grunde maa jeg være betænkelig ved denne Bestemmelse. Der er forskellige Steder, bl. a. i den Kommune, jeg tilhører, hvor man har udvidet Udvalgenes Medlemsantal fra 3 til 5 netop for at give Mindretallene Mulighed for Repræsentation, idet man altsaa har haft Øjet aabent for, at man i saa vid Udstrækning som muligt burde drage Mindretallene ind i Arbejdet og Ansvaret. Hvis nu denne Bestemmelse skal gennemføres, skal disse Udvalg udvides til 6, eventuelt 7 Medlemmer. Det vil for det første blive et meget stort Apparat at arbejde med, og dernæst vil der opstaa Vanskeligheder, hvis der findes flere lige store Mindretal. Vi har jo haft Valg, hvor der har været opstillet, jeg tror 11 Lister, og saa kan der jo fremkomme mange Mindretal, bestaaende hvert af 1 Medlem. Hvilket af dem skal saa have den Fornøjelse at være ekstraordinært Udvalgsmedlem, og hvorledes vil man gøre den Uret god, som man gør ved at foretrække den ene fremfor de andre? Endelig kan det nævnes, at det vil være overordentlig vanskeligt for det Medlem, der indvælges, at komme til Udvalgs møderne. Jeg nævnte før, at vi i nogle Kommuner har omkring en Snes Udvalg, og hvordan skal den arme Mand kunne komme til en Snes Udvalgs Møder, naar nogle af Udvalgene holder to Møder om Ugen? (Indenrigsministeren [Dahlgaard]: Bestemmelsen gælder kun de staaende Ud-